

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt.

Megjelenik a lap hetenkint
vasárnap, egy iven.

E lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez, a pénzküldemények
a kiadó-hivatalhoz külden-
dők.

Szentési Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Hirdetési árak:

A három hasábra terjedő
petitorsórtégyeszerihirdetés
nél 18 kr., a két hasábosért
12 kr., az egy hasábosért
6 kr. számítatik.

A „Nyilt-tér”-ben a három
hasábos petitorsórtégyeszeri díja
15 kr. o. é.

Bélyegdíj minden egyes be-
íratásnál 30 kr.

Bérmertetlen levelek nem
fogadtatnak el.

Az árviz.

Sok csapás érte utóbbi években szegény hazánkat, mely mindegyik különve is elég lett volna arra, hogy megingassa azt alapjában. Nem szándékunk ama csapásokat egyenként elősorolni, ösmeri azt mindegyikünk eléggé saját tapasztalatból, mert van-e köztünk egy is, ki ne parázta volna az utóbbi években a sors kérése kezét vagy egy vagy más módon? úgy hiszem bátran felelhetünk ezen kérdésre „nem”. Most ismét egy nagy csapás súlya nehezedik rajtunk, mely hazánk sok vidékein már eddig is borzasztó károkat tett s még folyvást tesz, de most, midőn e sorokat írjuk minket is nagyon közelről fenyeget.

A Tisza ugyanis néhány nap óta ijesztő mérvben árad és előtéssel fenyegeti földeinket, városunkat. A pénteken tartott városi közgyűlés, belátván a veszély nagyságát, egy 30 tagból álló védbizottságot küldött ki, mely a teljesítendő óvintézkedések és munkáknál a vezető szerepet fogja vinni.

Ez a védbizottság még kiküldetése napján gyűlést tartott és mindenekelőtt arra vélte föl-szólítandónak a város összes közönségét, hogy a gátak fönntartásánál minden kapafogható ember közreműködjék. És alig lehet hinni, hogy a védbizottság jóakarathoz nagyon kevés vagy éppen semmi igyekezet nem járul a lakosság részéről mely a mindnyájunk érdekében szükséges, jobban mondva elkerülhetlen munkát teljesíteni vonakodik.

Valósággal zavarban vagyunk a fölött: kárhóztassuk-e ezt a lelketlenséget, vagy először elhigyük-e, hogy létezik egy város a magyar alföldön, melynek lakossága akkor, mikor földjeit az árviz fenyegeti, nem siet megmenteni saját vetéseit és házait. Vagy el lehet-e hinni ilyet?

Nem hiszszük el tehát, hogy általánosságban szükség is volna munkára, tette buzditani a lakosságot. Hanem annyira mégsem megyünk azért, miszerint azt sem hinnők el, hogy vannak egyesek, kik, mert a bőrükön kívül nincs mit megmenteniök, azt az egyet, t. i. a bőrüket féltik attól, hogy munkaközben megizzad. Az ilyen egyéneket meg kell tanítani arra, hogy kötelességük a város érdekében dolgozni még akkor is, ha a saját vetéseiket és házait nem féltik.

A lakosság józan, értelmes részéhez nincs szavunk. Az ismerni fogja kötelességét összesen és egyenként. Minden okos embernek tudnia kell azt, hogy sokakat fenyegető veszély elhárítására sokaknak kell közreműködni, hogy a kora félelem kevésbé veszedelmes a késő ijedségnél.

Ha összetett kézzel nézzük, várjuk a bajt, látni kellene lomhaságunknak, lelkiismeretlenségünknek veszedelmes következtéseit, míg ha vállvetve, megfeszített erővel elhárítjuk a vészt, anyagi és erkölcsi jutalmat nyújtanak a jövő, nyugodalmat napok! A kettő közül ki mit választ, meglátjuk.

Polgári iskolánk ügye.

III.

Ezen férfiak a teoriának kedvéért, úgy látszik, hogy az élet követelményeit teljesen figyelmen kívül hagyják, pedig az élet követelményeinek sulya előtt a merev teoriának, sokszor meg kell hajolnia. Elismerem és mint tanfő, magam is azt állítom, hogy az volna a legjobb és legcélszerűbb intézkedés, ha minden népesebb község az elemi iskolák fölött, külön gymnasiumot, külön reálskolát, külön polgári tanodát tarthatna fön, mert ezek így oldhatnák meg leghelyesebben föladataikat, de hazánkban hány város van oly szerencsés anyagi helyzetben, hogy ily különmű intézeteket fönntarthasson? — Az 1868. évi XXXVIII. t. c. követelte a polgári iskolák fölállítását, a szükség összekötötte azt gymnasiumi tanfolyammal, de a tör-

vény 76. § a alapján, mely így szól: „a polgári iskolában a tanterv úgy állapítandó meg, hogy a polg. iskolában ugyanazon tantárgyak taníttassanak, melyek a közép-tanoda (reál-gymnasium) négy alsó osztályában tanítatnak.” Nem oly képtelenség tehát a polg. iskolának gymnasiumi tanfolyammal való összekapcsolása amint ezt a theoretikusok képzelik, sőt hogy ennek bekövetkezését a törvényhozók előre tudták, arról az idézett §. tanúskodik.

De eltekintve a törvény ezen intézkedésétől, vizsgáljuk meg a gymnasiumok rendeltetését, célját, a vesztük egybe, mennyiben egyezik s mennyiben különbözik ez a polgári iskola céljától esen egybevetésből, könnyen megadhatjuk önmagunknak a feleletet, arra nézve, hogy lehetséges-e vagy nem ezen két iránynak összekapcsolása?

A gymnasiumi oktatásnak célja általános műveltség adás, a polgári iskolának is az, ebben tehát egyeznek, csak hogy ezt a gymnasiumi oktatás tudományosabb a polg. iskola pedig inkább gyakorlati alapon eszközli, mert amaz előkészíti a tudományi egyetemre, ez pedig az életre; és ebben különböznek. Ámde ezen különbözet a két iránynak egybekapcsolását nem lehetetleníti, sőt én azon meggyőződésben vagyok, hogy intézetünkben ezen két iránynak egybekapcsolása által a tanulók bizonyos szellemi előnyökben részesülnek. Ugyan is gymnasiumi oktatás célja szerint, az egyes tantárgyak tudományosabb alapon adatván elő, a polgári tanfolyamon levő növendékek ismereteikben intensive nyernek míg ellenben a polg. isk. tanterv figyelemben tartása mellett, több oly tantárgy vétetett föl, mely a gyakorlati életben szükséges minő pl. mértani rajz, alkotmánytan, statistica, könyvvitel, ezen tantárgyaknak tanítása által gymnasiumi tanfolyamon levő növendékek ismereteikben extensive nyernek. Így tehát nem áll azon vád, hogy intézetünk szervezeténél fogva, nem felelhet meg rendeltetésének.

Nem is az intézet szervezetében van a főbaj, hanem abban, hogy néptünk az iskolai képzetés szükségességét még most sem érzi, most a midőn lételt és fönmaradást valamely népek csak a műveltség biztosít. Valóban megdöbben az emberben a lélek, és kétségbe esik a nép jobb jövője iránt, midőn a számokat tekint, melyek oly ijesztőleg tüntetik föl néptünk

T Á R C A.

Olasz népdalok.

I.

Mennyi csillag látszik egy-egy szép estvelen!
Meggúmlálni őket nem tudná senki sem.
De több még náluk is az én bűm, bánatom,
Mikor mással látalak mulatni, angyalom.

II.

Rózsa, rózsá, rózsá lenni szeretnék,
Kertész lánynyal a piacra lamennők
Oda jönne az én babám, megvenno,
Kalapjára, kalpagjára föltenne.

III.

Elhagyta a hold a fényes egetet,
A szerelem istenének panaszt tett;
Elmondta, hogy odafönt ő nem marad,
Elvettél már tőle minden sugarat.
Panaszkodott, panaszkodott nagyba rád;
Meggolvasta minap minden csillagát,
Két csillagot nem talált az egekben.
Te vettél el: itt ragyog a szemedben.

Helász Ignáo.

A vadászat vége.

Beszély.

Irta: Kenedi Géza.

(Folyt.)

Nagy örömmel fogadták a szánokat és Ernőt, ki az első nyulat leteremtette.

— Öcsém doktor! ezért azután kijár ám valami!

— Tudom! — válaszolt Ernő és a padra hasalt.

Az öreg, vadászaként szerinte ősi puskája vesz-

szőjével a fölavatás érzékeny dicsőségében részesíté és azután kezét megrázta.

— Ezt most alighanem egyuttal vejjének is föl-avatta! — gondoltam és siettem titokban Ernőnek véleményemet megmondani.

— Nem áldoztot ám még a nap le! — még jó formán föl se kelt, pedig a napot nyugtával kell dicsérni!

— Ugyan menj az ördögbe! nem szép ha az orvos scepticussá lesz! —

Bárdos összekiabálta a szét széledt vadászokat és neki kezdtek a szív erősítésnek.

Az igaz, hogy nagy apparátussal indul meg egy ilyen körvadászat. — Nagyokat hustunk egymás palackjából. Volt ott minden rangu pálinka, a liqueurtól kezdve a kukorica pálinkáig.

Doroghi nagyokat bosszankodott Ernő új előnye fölött és nagy pathosszal emlegette Bárdosi előit az uton általa állítólag megsebesített vadakat és megköstöltatá az öreggel vadászakulacsá tartalmát.

— Igen jó! — most már lássuk azt a medecinás palackot is öcsém doktor. — Nagyot huzott. — Föl-séges, mintha csak nektárt inna az ember. No öcsém ha ilyen medecinával gyógyít, beállok én is pátiensnek.

— Doroghyt ette a méreg és azzal boszulá meg magát, hogy Ernőt kulacsával megkínálta; ő maga pedig Ernő kulacsából huzott egyet amugy magyarmiskásan.

— Most útra fiuk!

Neki indultunk a hőmezőnek és csakhamar elkezdettük a kör képezését. Ez pedig olyanforma dolog, hogy a vadászok és hajtók egy pontról két ellentétes irányban változtatva kiindulnak egymástól mintegy ket-

tős lőtávolságban és egy jó nagy összegörbülő körivet jár be, — vagyha tetszik: ir le, — mindenik sor, míg végre egy távoli ponton találkoznak s az egészből egy hatalmas kör lesz, a melyből élő és menekülni igyekvő állat nem igen szabadul kivén azon egy furcsa esetet, ha az állat ügyes és a vadász ügyetlen.

A kör teljes lévén, adott jelre a vadászok egy központ felé haladnak és a kör mindig szűkebb lesz.

Eképen helyezkedtünk el mi is. Doroghyt a kompossessorok vitték magukkal a tuloldalra; és megkezdődött a hajsza.

Csakhamar fölűntek a nyulak és itt ott rókák is a körön belül és eleintén kényelmesen kezdettek a kör közepe táján fülhegyezve spekulálni és a helyzet ura lenni.

Hanem a kör folyton-folyvást szűkült és csakhamar meleg lett odabent.

A lövések is megindultak.

Én és Ernő az öreg ur baloldalán mentünk. A lövések mindig sürűbekek és a nyulak mindig ritkábbakká lettek. Az öreg elemében volt és nagy örömmel célzott és lött ősi fegyverével, el nem mulasztván minden lövés után elkialtani; megvan! — vagy: fekszik.

Végtére egész csatává fejlett ki a dolog, mikor már szűkebb lett a kör és most már a nyulaknak az a privilegiumok volt, hogy a körből kűthattak, miután a befelé való lövés veszedelemmel járt; csakhogy azután most kifelé kapták meg a tűzkeresztet.

Ernő derékül viselte magát s az öreg ur velem együtt neki is odakiabálta: megvan! — fekszik!

Végtére összeért a kör. — A nekimelegedett vadászok mind megannyi hős diadalmasan nézte az ösz-

nek a tanulás iránti közönyét. Így pl. ha városunk népességi viszonyait tekintjük, a különböző vallásfelekezetek szerint, azon szomorú tapasztalásra jutunk, hogy csak is moz. vall. lakostársaink tudják kellőleg fölhasználni azon előnyöket, melyeket egy helyben létező közeptanoda nyújt; mert míg ezeknek majdnem 5%-ja látogatja a helybeli polgári iskolát, addig r. c. vallású lakostársainknak nem egészen 1%-a, reformátusoknak nem 10%-a, az ág. hitvallásúaknak 10%-a látogatja csak a polgári iskolát, tehát egyik vallásfelekezetenél sem üti meg a tanulók száma az 1% percentet sem. És ez arány van a legtöbb alföldi városban, a hol Magyarország zöme lakik.

Eddig meg tudtuk védni hazánkat, nemzetiségünket, bármely ellenség ellen mert kard ellen kardot bajnoki vitézség ellen bajnoki vitézséget állítottunk tehát egyenlő fegyverekkel küzdöttünk, de most Európa népei közt a létérti küzdelem kezdődik, a szellem fegyverével, melyben a szellemi erő lesz a népek fegyvere; ez oriaszi szellem harcban a támadó fél miveltiségevel fogunk-e hasonló miveltiséget, szembe állíthatni?!

Értsük meg az idők jeleit, ne hagyjuk nyom nélkül elröppenni a költő szavait, ki fölhívja a nemzet figyelmét e fontos küzdelemre, s figyelmeztet mint valamely látnok ennek végzetserű voltára, a midőn így szól:

Amoda néz s ott légy most vagy soha rendben
Hol ama munkás raj közeleg halk csendben,
Ki nem éget, pusztít, nem öl és nem sarcol,
De serény munkával szólatlanul harcol,
Kit hősi vitézség soha vissza nem tart
Kit nem ijeszt az ágyú, nem sebez a kard,
Mert nem erővel jön, nem tör be hadastúl
De kitart, tűr, fárad, soha meg nem lassul,
Nem koszorúért vív, nem harci babéért,
De az éh-hom készíti küzdeni a létért;
Nem bán, de eláraszt zord idegen szóval
Búvár, megy előre vasuttal hajóval,
Őt hozza magával a siető mozdony
Ott van előrsze minden kicsi poszton.

Valljon lesz-e e harcban segítők, megsegít-e bannunket a magyarok istene, kire oly gyakran apellálunk?! Én hiszem, hogy meg, ha t. i. mi is segítünk magunkon, ha megfogadjuk a költő tanácsát, amidőn így szól:

Kezdj csak te dolgozhoz, vedd csak magad észre.
Fogd csak ez új fegyvert igazán két kézre,
Leld ki csak a csinyját, tudj vele jól bánni
A régi hat vágást evvel is kívágni,
S jöhét a hódító, nyíltan avagy titkon
Tied ez a föld még, te vagy itt még itthon.

Zolnay Károly.

A vidékről.

Mindszenten, 1876. március 15-én.

Tisztelt szerkesztő ur!

Örvendetes tudomására hozhatom a nagy közönségnek, hogy szerény községünk jó és nemes célok elérhetéséért minden alkalommal áldozatkésztséget tanúsít. Nem csak az elmúlt időkben tapasztaltuk ezt, hanem a jelenben is látjuk, midőn egy kisdudóvoda fölállításának eszméje pendített meg.

Valóban a legnagyobb örömmel kell meggyőződ-nünk néptünk életrevalóságáról, midőn azt látjuk, hogy a mostoha idők dacára is nem sajnálja nagy nélkülözések árán megtakarított filléreit, úgyszólván azájától vonni el és áldozatul hozni az elérendő nemes cél ol-tárára. Csak a kitarítás is oly mérvű legyen a kivitel-ben, mint a lelkesedés a kezdetnél, úgy nem kételkedem, — különösen ha jobb napok virradnak reánk, — hogy néhány év múlva az ige testté válik. Nagyon kevés ugyan, még kezdetnek is az eddig összegyűlt alap, de tekintve nyomorult helyzetünket, azt mondom, hogy sok.

Folyó hó 12-én legnagyobb részt műkedvelők által az itt működő szintársulat fölsegelésére a „falu rosza” adatott. A szereplők kivétel nélkül sikeresen oldották meg föladatukat. Az előadásban közreműködtek: Fölföldi Erzsike, Mazanecz Luiza és Emma, Ludwig Berta és Diamant Luiza kisasszonyok, Lányi József, Fölföldy Jenő, Kovács Károly, Mazanecz Rudolf, Csejtey Lajos és Hubacsek Pál urak.

F. hó 19-én pedig a kisdudóvoda alaptökéjének javára ugyanazon műkedvelők által adatik még egyszer a „falu rosza,” természetesen a szintársulat közreműködése és igazgatása mellett. Reméljük, hogy a nemes cél iránti tekintetből az előadás tömeges partfogásban részesülend.

Azon reményben, hogy többször is leend hasonló örvendetes körülmények között szerencsém a nagyérdemű közönséggel e lap hasábjain találkozhatni, maradtam honfűi üdvözléssel —l.—

Fölvívás!

Mindazon tisztelt tagokat, kik a „Magyar tisztviselők országos egyesületéhez” tartozó szentesi fiókegyelet f. é. és hó 12-én tartott közgyűlésén meg nem jelentek, ezennel tudósítjuk: miszerint a közgyűlés az egyelet fölölátását határozatilag mondta ki s az egyelet vagyonát a helyben fölállítandó kisdudóvoda javára a helybeli nőegyletnek adományozta.

Mint hogy egynehány tag évi tagdíját még mindeddig teljesen nem fizette be, a közgyűlés által választott alólírt háromtagú bizottság ezen tagokat tartozásaik lefizetésére figyelmezteti, hogy a kiadások után föntmaradt összeget alólírottak az egyelet nevében a helybeli nőegyletnek átadhassák.

A folyó évi 1 ftnyi tagdíjat, melylyel minden kültag a központi egyeletnek tartozik, a közgyűlés határozata folytán vagy egyenkint, vagy több tag együttvéve küldheti meg a központi választmánynak.

Az 1876. évi március 12-én tartott közgyűlés megbízásából:

Barsy J., Vattay V., Balázsovcics N.

A nagy világból.

Az árvíz még mindig rettegésben tartja nemcsak a főváros lakóit, de a Duna és többi folyók partjain fekvő községek legnagyobb részét. Az utóbbi napok-

ban a Duna ugyan általában apadt de az apadás még nagyon csekély. A fővárosi árvízbizottsághoz egyre érkeznek, fenyegetéseket tartalmazó levelek, azon esetre ha a soroksári Dunaágát elzáró gátat meg nem nyitják. E levelek német nyelven vannak írva csak a befoglalt tömeges káromkodások magyarok. A kárpátokban hír szerint, a hónap még csak fele olvadt el, s ennek, valamint a folytonos esőzéseknek tulajdonítják, hogy a víz oly lassan apad. A Répce és Körös áradása is nagymérvű károkat okozott, különösen a mezőkön és vetéseken. Legelőbb a Répce áradt ki és az egész répce völgy egy víztengerré vált. Répce-Lak és Szemere között a hidakat elszakgatta úgy, hogy a Rábaköz felé arra közlekedni nem lehet; a Répce nem hány napra követte a Köröspatak; ez mindannak dacára, hogy tavaly ásatott meg a medre emberemlékezetet meghaladó mérvben borította el völgyét. — Legutóljára áradt a Rába és roppant tömeges víze a terepnyfalvi határban összeért a Körös áradatával. A Répce és a Körös jól lepadta már, de a Rába még egyre tengert képez.

Kulából távirják a „N. H.” nak: A titeli véd-töltés keresztül szakadt: nyolcezer hold föld víz alatt van. Nikolics kormánybiztosnak köszönhetjük, hogy a Csajkás kerület immáron víz alatt nincs. Kimondhatatlan erővel folynak a védmunkák.

Mohácsról a következőket távirják a „N. H.” nak: Febr. 28-tól márc. 13-ig nagy áldozatokkal és erőfeszítéssel megvédtük magunkat a legrosszabb állapotban lévő töltésekkel a Duna árvize ellen. Márc. 12-ike és 13-ika közötti éjjeli két óraker betört az árvíz a Mohácsot előnté. — Helyzetünk rettenő. 200 ház romban hever.

Párisban a kamarák megnyitó beszédei, illetve azok tartalma, általában nem tett kedvező benyomást, különösen a baloldalnak azon nyilatkozata, miszerint a kezelő személyzet kinevezésének szükségességéhez ragaszkodva, ezt előmozdítani fogja.

A baloldal részéről Jules Simon minisztersége ijesztoleg hatott a börzére, míg más oldalról Gaultier de Rumilly megnyitó beszéde a konzervatívek és monarchisták minden árnyalatát maga ellen zudította. Ők nevezetesen azt vélik, hogy a választások koránt sem szentesítették meg a köztársaságot. A kormányforma kérdése nincs eldöntve, és szerintök csakis plebiscitum által döntethetik el.

Csodálatos, hogy az öreg Raspail beszéde még legkevésbé keltett rossz vért. Szegény öregét már rég félbolondnak híresztelték csak azért, hogy beszéde élét elvegyék, s csakugyan a 48 ellőti időkben nincs is egy népvészér sem, akinek nyombusát oly alaposan sikerült volna tönkre tenni. A sok fogság, sok jóakarattal mellett sok együgyűség, nem kevés sületlen humbug, mind rontottak Raspail nevén. Csodálatos módon azonban most elég higgadt volt, a milyen higgadtságot nem vártak tőle.

Már most bizonyos, hogy mind a senatusban, mind a képviselőházban egyszerre fogják beadni a communardok megkegyelmezése iránt a javaslatot. Az is bizonyos, hogy a senatusban Hugo Viktor fogja meg-

szehordott vadakat. Szép csomó volt, az igaz! ki fejen, ki oldalba löve ott heverték mind egy rakásba. Hektor örömeiben gazdájának a tarisnyáját szakgatta. — Doroghy hősiességgel beszélt el, hogy 2, mondd: két egész nyulat lőtt.

— No de nyolcat meg elszalasztott, — ingerkedék egy vadász.

— De bizony azok is mind kaptak valamit!

— Természetesen, ezt a vadásznak azután hinni is kell! És Karádinak csak egyik kezére esik két nyul, — jegyzém meg én.

— Az bizony, meg még egy rókát is lőtt, — bizonyítja a gazda; — itt van ni! — és ezzel egy termétes rókát húzott ki az öreg: — nézzétek épen szíven van találva.

— Hahaha! ilyet Ákos is lőtt tegnap! — hangzott több felől.

Doroghy tiltakozott.

— Nos jó! tehát nem lőtt, de lehetett volna, — okoskodék egy zömök szolgabíró.

Az áldozatokat az épen megérkező szánra rakták, mely a csőszházba visszament és az új kör az előbbi rendben kezdett megalakittatni.

Ernö Doroghyt megkínálá újra az aranyos medicinából, ez pedig végkép a fenekére nézett az üvegnek. Bárdos már későn érkezett a repetitóra.

— No se baj, ígygnak hát az enyéből, — és ittunk az ő kulacsából, mialatt Doroghy ismét neki vágott a csillámló hómezőnek.

Ezuttal a kör egészen a Tisza mellett állíttatott föl, miután a töltés alatt elterülő nádasban nagy való-

szinűséggel sok rókának volt dolga, lesvén ők itt a szárnyas állatokat, melyek örömeit tanyáznak a nádasban.

A kör rövid idő alatt kiterjedt és Bárdos zsebkendőjével adott jelt a haladásra.

Alig kezdődött meg valamennyire a hajtás, egyszerre éktelen rivalgás, sűrű puska lövések voltak hallhatók.

Bárdos, ki a töltésen volt fölkiáltott,

— Öcsém, farkas! — és rögtön rá egy nagyot fölkaecagot.

— Mi az! mi az!?

— Hahaha! Doroghy kifelé fut; — ahol ni, a kört megzavarta! — vigyázzatok, hé! —

A puskák csak durrogtak.

— Mondtam ni! az már megkapta a magát! — Doroghyt meglőtték, de mi az ördögnek is szalad.

— Hol kapott? — kiáltottunk és fölzaladtunk a töltésre.

Még jóformán föl se értünk, midőn Bárdos ovatosan emelé arcához a fegyvert és lőtt. A lövés eldurant és egy vonításszerű hang volt a közel levő nádasból hallható.

— Hamar öcsém, ide, hogy a fenevad ki ne jusson a sűrűből, míg a többiek ideérnek! tudja az ördög, honnan jött az a fenevad a mi vidékünkre. Ugy látszik nem fogott rajta a serét.

Állást foglaltunk a sűrű, de nem nagy nádas három oldalán és lövésre készen, feszült figyelemmel vártuk a legközelebbi eseményeket. Az öreg a töltésen fegyverét töltötte és időnkint tarka zsebkendőjével adott

jelt a gyülekezésre. Kevés perc után mind jelen voltak Doroghy kivételével, ki a visszaérkezett szánhoz cipeltetett. Állapotáról még semmit sem tudtunk. Hektor privilegizált ordítással ordított a nádas szélén.

Több rendbeli, a nádasba irányított lövés után egyszerre csak a kutya kifelé törtetett és nyomában a bozontos ordas.

— Vigyázzatok! — hangzott több oldalról és imitt-amott néhány lövés eresztetett utnak.

A kutya a körből kifelé tartott épen mi felénk; nyomában a farkas.

— Ez épen nekünk szalad, Ernő; vigyázz, — kiálték a nyugodtan álló Aeskulápnak.

A farkas néhány lövés után hátra-hátra kapott, mi azt jelentette, hogy a lövések jó uton járnak.

Végtére már közelünkbe ért, Bárdos nagyokat integetett és a kutyának sipolt, mely egy ügyes oldal-szökéssel végre kiugrott a farkas elől. A fenevad azonban már nem sokat látott az ijedségtől és dübtől s egyenesen Karádinak szaladt.

— No doktor! — kiáltottam hozzá és futottam feléje, hogy kontrázzak neki, ha kevés lesz ember. A doktor célzott, lőtt és a fenevad 50—60 lépésnyi távolságban egy nagyot ugrott s néhány önkénytelen bukfenc után végig nyújtózott a fehér havon.

— Éljen! bravó! meg van! elesett, — kiáltottak a vadászok és kiki a maga módja szerint rohant az esemény színhelyére.

(Folyt kőv.)

tenni, — mint beszéltek, igen mérsékelt szellemben, — a javaslatot; a képviselők részéről még nem bizonyos, hogy ki teendi meg az indítványt. E tekintetben különös konferenciát tartanak mindkét kamarának azon tagjai, akik a föltétlen megkegyelmezést pártolják.

A bajor kamara f. hó 7-én élénk jelenetnek volt színhelye. Egy előbbi ülésben t. i. Freytag képviselő fölemlítette, hogy azon vádak, melyeket Lutz vallásügy-miniszter Seuestrey püspök ellen emelt, a vizsgálat folyamában nem bizonyultak beigazaknak, s hogy a miniszter dacára e körülménynek, a clericalis pártnak, melylyel az ügyet összefüggésbe hozta, semmi elégtételt nem adott.

Lutz miniszter e szemrehányásra a f. hó 7-én tartott ülésben felelt, és bizonyította, hogy a regensburgi püspöknek a választások előtt kibocsájtott rendeletében igen is benne vannak, ha nem is szóról szóra, de legalább lényegben mindazok, melyekre ő azon vádat alapította, hogy a püspök clericalis közegei által törvénytelen módon befolyásoltatta a választásokat a liberalis törvények ellenében.

Erre a clericalis párthoz tartozó Jörg képviselő fölkel és rövid, a pártok heves közbeszólásai által gyakran félbeszakasztott beszédében a miniszter vádait rágalomnak mondá, s kijelenté egyszersmind, hogy pártja, mely most „napirenden kívül“ nem szólhat, a legközelebbi alkalmat meg fogja ragadni, hogy az ügy és Lutz miniszter fölött nézetét nyíltan kimondja.

A bajor kamara e sessiója tehát alig lesz valami különösen nyugodt természetű. Folyó hó 8-ika óta naponként minisztertanács tartatik.

Ljubobratice a napokban fegyveresen átlépvén az osztrák területre, átkelt a Narentán az osztrák örök szemelattára „P. N.“ Bécából egy a főnebbit kiegészítő, s némileg módosító hirt vesz, mely szerint az osztrák határőrség, (valószínűleg az Opus erődben állomásozó) nem ugyan Rodics tábornagy parancsára, de egy általános parancs alapján, mely nemrég adatott ki a határőrségek számára, Ljubobraticeot tartóztatta. Rodich kérdést tett Bécsben, hogy mit tegyen a fogolylyal? Azt a feleletet kapta, hogy internálja — Zarába, azaz jó messze a fölkelés zajától. — E tény meg fogja győzni a fölkelőket arról, hogy Ausztria-Magyarország, őszintén kívánja a békét és — ha nem hagyta is éhen halni a délszláv menekülteket, — mégsem kíván a küzdő felek egyikének vagy másikának pártjára állni, szóval, hogy Ausztria-Magyarország senkinek sem érdekében, sem vesztére, hanem kizárólag a béke helyreállításán működik.

Bosniában a törökök nagyobb csapatokat vonta össze, úgy hogy a nem nagyszámú lázadó csapatok állása nem sokára egészen tarthatlanná fog válni és ennek következtében a béke valószínűleg a föllázadt tartományok nagyobb részében nem sokára helyre lesz állítva. A lázadók nem szívesen teszik le a fegyvert noha belátják, hogy nem sokáig tarthatják magukat. Egy Jamnicban a lázadók által tartott gyűlésben, néhányan aziránt szólaltak föl, hogy azon a vidéken hagyának abba minden mozgalmat és ennek ellenében a szerb-boszniai határon szervezzék az önkényes csapatokat. Ezen indítvány ellen sokan azon okból szólaltak föl, mivel azon vidéket nem ösmerik. Végre azon megállapodásra jöttek, hogy egy küldöttséget küldenek Szerbiába, mely egyszer és pedig utoljára kérne hathatós támogatást Milán fejedelemtől. Ha még ezen kísérlet is eredmény nélküli leend, akkor a boszniai lázadásnak valószínűleg csakhamar vége lenne, mivel előrelátható, hogy azon esetben a lázadók legnagyobb része letend a fegyvert és élni fog a kapott kegyelemmel.

Helyi hírek.

* Az árvízveszély mind nagyobb rémületet idéz elő városunkban. A víz a tegnapi nap folytán 8 hüvelyket áradt; a védbizottság esti órákban tartja üléseit és intézkedik, hogy a veszélynek lehetőleg eleje vétessék, de egyszersmind óvatosságból azon eshetőségre is megtesz mindent, amit lehet, ha a gátakat föntartani nem lehetne. Ma rendkívüli közgyűlés és népgyűlés lesz, és már holnap valószínűleg a város által küldeni kért katonaság is megérkezik Szegedről, melyre meglehetősen nagy szükségünk van, miután 60 kr. napszám mellett sem vállalkoztak munkások, kik a legégetőbb munkákat végeznék. Ezeket a munkásokat katonai erőszakkal kellend kényszeríteni arra, amit jószántukból, pénzért nem tesznek. Elég szomorú dolog, hogy a mi, józannak tartott népünk ilyen szegénységi bizonyítványt ad magáról a vész e pillanataiban.

Az egész lakosság? Nem, ilyet föltenni sem akarunk, sőt ellenkezőleg, meg vagyunk győződve, miszerint, ha kell, minden egyes ember, rang- és álláskülönbség nélkül, tehetsége szerint, közre fog működni a nagy munkában, melyeknek célja ezrek vagyont, tán személyét menteni meg. És csakis úgy, egyesült erővel fogjuk megakadályozhatni a reánk törő veszedelmet, még pedig most mindjárt látva munkához, mielőtt késő volna!

* Március 15-ét, a magyarok történetének ezen emlékezetes napját egyes családok körében, úgy mint nyilvánosan megünnepeitük. A kaszinóban ez alkalomra rendezett társas vacsoránál sokakat láttunk, akik nem voltak jelen. A súlyos idők okozták-e a szokatlan részvétlenséget, vagy más körülmény, nem tudjuk, de valószággal rosszul esett látnunk, hogy ezen az emlékezetes napon sem tudtuk vagy akartuk megmutatni, miszerint együtt, egyek vagyunk alkalom adtával, amint együtt voltak a nevezetes március 15-ikének emberei. A 48-as kör említett estén igen nagy látogatottságnak örvendett.

* A mult szombati, ez évadban egyszersmind utolsó kaszinói társas-estély minden tekintetben jól sikerült és méltóan sorakozik a többiek mellé. Rosz idő lévén, nem nagy közönség gyűlt ugyan össze, de akik eljöttek, kárpótlást találhattak az út fáradalmáért mindenekelőtt Szivós Béla úrnak „A galvanismusról“ tartott ép oly érdekes és szelleműs, mint tanulságos fölolvasásában, melyet kísérletekkel is illusztrált. Szalai István úr igen szépen szavalt egy „Zizim“ című költeményt, Joó Károly úr pedig az előszőr énekelte csinos dal után, hogy a tapsokban és ujjazásban nyilvánuló közkívánságnak eleget tegyen, még egy saját szerzeményű új dallal is kedveskedett a közönségnek. Mondanunk sem kell, hogy az itt elősoroltakat vacsora, azt pedig, mint közönségesen, tánc követte. A kaszinói estélyek ilyen módon való berekesztése följogosít azon reményre, hogy a jövő évad ilyenmű mulatságaiban minél nagyobb számmal vesznek majd részt a művelt családok.

* Az általános ipartársulatnak jóváhagyási záradékkal ellátott alapszabályai a napokban érkeztek vissza a miniszteriumtól. Most tehát már végleg megalakulhat az ipartársulat, mely célból jövő vasárnap közgyűlés tartatik. Óhajtott volna, hogy addig és azután az iparosoknak minél nagyobb része tagjává lenne e társulatnak, mely csakis a tömeges részvét által lesz képes szép föladatainak megfelelni.

* Hangverseny. A március 25-én, szombaton tartandó hangversenyre és azzal egybekötött táncvigalomra ujjolag fölhívjuk a közönség figyelmét és közöljük egyszersmind a műsört is, mely magában véve is eléggé ajánlja azt a különben jótékony célú hangversenyt. A műsör következő:

1. A zenekar nyitánya.
 2. Normann dala, éneklő a dalárda.
 3. Cicatricis Etel k. a. szavala.
 4. Nyitány, Rays Blays-hoz, Mendelssohn Bartholdi-tól, zongorán előadják: Solcz Berta k. a. és Joó Károly ur.
 5. Népdalok, előadja a dalárda.
 6. Trió, Mozart-tól, zongora-, hegedű- és gordonkán előadják: Solcz Berta k. a., Joó Károly és Páci János urak.
 7. Népdalok, éneklő Török Jeanette k. a.
 8. Tréfás négyes, Schaffer-től, éneklő a dalárda.
- * Kulinyi Manó a napokban jegyezte el magának Silberberg Mór, szabadkai lakos, kedves leányát: Sidonyt. Tartós boldogság kísérje a szép frigyét.

— Rablás. Pénteken éjjel ismeretlen tettesek törtek be a ref. egyház tanácstermébe s az ott levő „Wertheim“-féle pénzes szekrényt kísértették meg föltörni de sikertelenül. Miután tehát itt kudarcot vallottak, föltörték a gondnok asztalának fiókját s annak tartalmával 2 frt. s néhány krajcárral odább állottak.

* A vásárhelyi dalegylet jövő hó elsején nagyobb szabású hangversenyt rendez az árvízkarosultak javára. Jövő számunk egész terjedelmével hozandja a műsört, de addig is jónak láttuk e szép bállal egybekötött mulatságra eleve fölhívni közönségünk figyelmét, minthogy kívánatos volna, ha vidékről is támogatnák a vásárhelyiek nemes törekvését.

* Tűz volt szerdán éjjel Kajtár Lajos ur házában, mely alkalommal az udvarban levő épület födele, sőt az emeletes ház tetejének egy része is leégett. A mentés munkája meglehetősen, sőt az adott körülmények közt igen jól sikerült néhány, a vész helyén megjelent, intelligens embernek, amenyiben a nagy szél dacára megmentették nemcsak az égő épület közvetlen szomszédságában levő nádas födött házat, hanem az emeletes épület egy részét is. Különbön föl kell jegyeznünk ez alkalommal szerzett abbéli meggyőződésünket, hogy Saphisnak igaza volt, midőn azt mondta: hogy a jó gondolatok és tüzfecskendők rendszeren későn jönnek.

Értesítések. Özv. Pap Jánosné III. t. 623. sz. ai. lakosnőnek Dónái 19 hold földje eladó, vagy hasznosbérbe kiadó. — Kristó Nagy Pál értesíti azokat, akik pénzért kukoricaföldet akarnak váltani Fábriában, Janicsék Józsefné asszony földjéből, holdját 10 frtért azok legföljebb egy hét alatt Kr. Nagy Pál házában jelentseik magukat, ugyszint 36 hold kaszálló sz. Mihály napig kiadó. — Kulinyi Bernátnak sz. Lászlói földje egy vagy több évre. és egy részlet fölső réti földje kukorica alá kiadó; értekezhetni a r. kath. templommal átelleni tüzletben. — Balassa Péter I. t. 248. sz. házában hereszéna van eladó. — Kanász Nagy Imrénének a fölsőréti 10 hold földje kisebb nagyobb mennyiségben apró vetemény alá kiadó. — Vecseri Jánosnak kispiacon levő háza eladó. — Halász Sz. János kispiacon serkocsmá féle háza hasznosbérbe kiadó. — Kiskoru Sarkadi Nagy Mihály III. tizedbeli házában külön lakhely van kiadó. — Sarkadi Nagy Ferenc terehalmi pusztára jószágot vállal legeltetésre. — Széll József IV. t. 57. sz. háza eladó. — Vecseri Józsefnek nagynyomási 5 első oszt. földje eladó. — Feuerer József I. t. 20. számú házában egy, külön földel alatt, két szoba, egy konyha és éléstárból álló lakás, sz. György naptól kezdve kiadó. — Samu Pálnak a kákai pusztán 260 hold földje jószág legeltetésre kiadó. Legeltetési díj öszig nagyja 7 frt., apraja 6 frt. Értekezhetni H. Szabó Dániellel III. t. 243. sz. a.

Tisztelt szerkesztő ur!

A „Szentesi Lap“ f. évi 11. számában egy reám vonatkozó, rágalmozó közleménynek nyilvánosságra hozatala után, úgy hiszem, rendén lévőnek találandja, hogy itt következő nyilatkozatomnak is tért adjon lapjában.

Mellözve a célra nem vezető szóváltást és feleselgetést, — mire a névtelen közlemény beküldője bizonyosan számított, — ezen, a leggonoszabb szándékból, sajtó útján nyilvánosság elé vonszolt, s mint a közlemény is hirdeti, vizsgálat alatti ügyre vonatkozó, következő tájékoztató megjegyzéseket kívántam az olvasó közönség elé terjeszteni.

1-ör. Igazságon alapszik-e az oly ügy, melynek sikerre juttatása végett — mint a közleményben vázolt ügy érdekében történt, — egyidejűleg s egymás után, három helyen és uton, t. i. egyháztanácsnál, királyi járásbírósnál és a sajtóban kell keresetet és támadást indítani?

2-or. Nem árulja-e el előadásának hazugváltát az, ki írása, beadványaiban (mint ez ügyben történt) ellenmondásba jó önmagával, amennyiben első iratában csak annyit panaszol, hogy a közlemény írójának védenca általam kilökötetett; a másodikban már, hogy megtapostott; a harmadikban pedig, hogy meg is veretett?

3-or. A jog- és igazság szorul-e olyatén lár-mázásra, minő a névtelen közleményből kihallatszik, s mely még a templomba is behatolni erőlködik?

4-er. Nem teszi-e gyanussá az ügynek igazváltát az a jelenség, hogy a közlemény írója névtelenül, lebecsült síssakkal támad ellenem, s nincs bátorsága bemutatni magát az olvasóközönségnek, hogy tudhatnánk ki ő és merre van hazája?

E tájékoztató megjegyzéseim után van még némi mondani valóm.

Egyik az, hogy a közlemény szerzője megrentásomra irányzott száudékával annyiban sikerhez jutott, hogy nekem boszúságot szerzett, a könnyen hívő s rosz hiren kapva kapóknak pedig élvezetes olvasmányt készített; de hogy ezzel a siker oroszlanrészt is biztosította volna, vagyis hogy védenca ügyének igazságát, magának pedig a kívánt hasznót kieszközölte legyen, aligha fog megtörténni.

A másik mondani valóm pedig az, hogy addig is, míg ez ügynek alapul szolgáló tények valódisága kiderítettnek, a jelzett hírlapi közleményt hazugságnak s aljas rágalomnak nyilvánítottam; az abban foglalt leckéztetést megvetéssel visszautasítottam, s majd ha e névtelen közlemény szerzője által ármányos cselszövénnyel készített s vezetett ügy a maga útján kiderítettik, a közlemény szerzőjének kilétét törvényes úton kipuhatolni el nem mulasztandom.

Nyilatkozatomnak nyilvánosságra hozását kérve, vagyok Szentesen, 1876. évi március 16-án tisztelt szerkesztő úrnak tisztelője

Filó János, ref. lelkész.

Különfélék.

* Ritka természeti tünemény. Pozsonyból írják a „N. H.“-nak, hogy ott március 8-án délután 2-3 óra tájban nagy havazás közepett vakító villámfény cikázott a hóhelyeken keresztül, s ezt oly erős dörgés követte, hogy az ablakok mind megrezzentek. A tünemény négyeszer egymásután ismétlődött.

* Diószegen nemrégiben egy félóra hosszágú menyőrgött és villámlott. Mult szombaton meg esti 6 óra táján N.-Várad fölött délnyugati irányban, hol komor fekete felhőcsapat tornyosult — hosszabb időközben erősen menyőrgött és villámlott, minek következménye az lón, hogy felhőszakadáshoz hasonló eső kíséretében a lehető legsűrűbben hullott a jég. — H.-M.-Vásárhelyen pedig két nap óta eavén az eső, 11-én d. u. 4 órakor villámlás és erős dörgés között oly jégzápor hullott, mely nyárban tönkre zuzta volna a vetéseket. . . Mi következik még ezután reánk?

* Szüret februárban. H. . . né asszonyosság Szegeden két szőlőtökét nevelgetett üveggel fődött folyosóján, s azok nemcsak virágzásnak indultak, hanem gyümölcseiket meg is érlelték. A ritka szüret febr. 27-én tartott meg több vendég jelenlétében, egész vidámsággal. A két tőkére mintegy 20—25 eléggé kifejtett és megérett szőlőfürtöt szedtek le.

* 1/2 kros executió. A napokban N. Károlyban egy kincstári végrehajtó R. ottani lakosnál, — kinek adója 74 frt. 63 és fél kr. volt, és ki 74 frt. 63 krt fizetett — félkrajcárért egy poharat foglalt le.

* Enyim, tied, övé. Minap egy délelőtt két asszony kontyozta egymást a váci-uton; egyik le akarta a másiknak ruháját tépni a testéről, s a másik rajta volt, hogy az egyiknek e szándékát megakadályozza. Nagy publikum nézte a csatát. Egy rendőrbiztos interpellatiója után kiderült, hogy az „egyiknél” nem rég ruhalopás történt, s ez az „egyik” a lopott öltönyök egyikét most véletlenül a „másikon” pillantotta meg. A vita a kapitányság, esetleg a fenytörvényszék előtt ér majd véget.

* Ellopták a feleségét. Egy német lapban f. hó 3-án következő eredeti fölszólalás jelent meg: „Mialatt tegnap lakásomat elhagytam, az én kedves jó nőm Alma, szül. Felisch, gyermekemmel és holmimmal együtt ellopott. Minthogy az ajtó zárva volt s a lopás csak erőszakkal volt végbevihető, fölkerék — némi mérsékelt jutalom ígérete mellett — mindenkit, hogy a tolvajt nekem fölföldözni sziveskedjenek Cottbus, 1876. márc. 1-jén. Schütz W., szabómester.”

* A halotti virasztásnak árnyoldalai sem hiányzanak, nevezetesen, — közelebb egy földművelő

fektűt, örök álmát aludván, ravatalán, mikor éjfél tájban a kecségek szívet balzsamozó virasztók közül két nő, áhitatos érzelműl áthatottan bementek a halott ravatalát magába záró szobába, hol siri csendben térden végezték buzgó elmélkedéseket az enyészett nagy eszméje fölül, háborítlan nyugalom közt. — Csak az óra hallatja egyhangú ketyegését, egyedül zavarván a különben is borzalmas kinézésű, egyetlen mécs által alig megvilágított szoba csendjét. . . . E közben halk szuszogás nesze lön hallhatóvá, mire a két nő megijedve nézett egymásra. . . A szuszogást elfolytott horkolás s végre robajt okozó mozgás követte, sohajtsóktól kísérve. . . Erre a két nő oly rémületbe esett, hogy futás által igyekeztek menekülni, egyik összerogyottan csak társa segélyével lön a szobából kivonszolva, — miközben térdei, a földdel szoros érintkezés miatt, jelentékenyen megsérültek. Szerencse, hogy szomorubb következményei nem lettek! Az egésznek megfajtése nem más, mit az, hogy a ravatal által eltakart kerevetre egy elázott jó ismerős ledől pihenni, ahol háborítlanul el is aludt. — Ő tünt föl rémítő kísérteül a szerencsétlen s elfogult nők előtt.

* Kutya csók veszedelmes. Sok lánykának (és sok mamának is) megván az az aestetikus szokása, hogy a házi kutyákat s ebcecskéket csókolgatják. Egy ily csók legközelebb gyászosan végződött. M. kisasszony sokáig gyengélkedvén, fölülte orvosi tanácskozás tartatott. A tanácskozásban résztvevő Wilms titkos tanácsos egy ideig figyelemmel megnézte a beteget s pár rövid kérdés után így szólt hozzá: „Van a kisasszonynak talán kutyája?” A patiens nemmel felel. „Hanem talán volt egy?” — szölt ismét az orvos. „Nos igen, egy kis kutya, valami három év előtt” — válaszolt a hölgy csodálkozva e kérdéseken. „Es — ugye — ön meg is csókolta azt a kis kedvest?” A beteg nő töredelmesen vallott s az orvosok konstataáltak, hogy a patiens mája kutyákon észlelt apré szalagférgektől van megtámadva. Egy rögtön teljesített operatív e diagnosit csak megerősíté. Négyezer vetette magát a beteg ily operatió alá, az ötödiknél meghalt.

* Az Uchatius-ágyukról a K. N. minap szenzációs hírt eresztett szárnyra. Azt jelenté, hogy három munkás, kik teljesen be vannak avatva az ágyuk

titkaiba, hirtelen eltűnt a bécsi fegyvergyárból. A „Bud Corr.” most kijelenti, hogy e hírből egy szó sem igaz. Akkoriban, mikor Uchatius tábornok tanulmányokat tett, egy orosz tiszt föltűnően gyakran jelont meg a fegyvergyárban és utóbb Szt-Pétervárott meg is jelent egy munka, mely kifejté, hogy az ércek ruganyosságát és ellenállási képességét mesterséges nyújtás által mily rendkívüli mérvben lehet fokozni. És csakugyan nem is maradt titok, hogy Uchatius csucos gulák alkalmazásával mikép nyújtja az érceket. De hogy több munkás eltűnt volna, az valótlon, és ha igaz volna is, azért az acélbronz készítésének tulajdonképpeni titka még sem volna elárulva; a vegyítési és leütési műtéteket, melyek szoros kapcsolatban állanak egymással, a föltaláló mindig zárt ajtók mögött viszi végbe. — Folyó hóban 84 ágyu készül, május és júniusban 100—100 fog készülni, ez év végeig összesen 1200 ágyu lesz kész. Az új állványminta szintén kész, gyakorlati megpróbálások végett három félüteget (összesen 12 ágyut) fognak elküldeni három ezredhez. Az állványok és ágyuszekerek, némely kisebb alkatrész kivételével, kivételével, kizárólag belföldi acél és vaspléből készítenek. Négyezer állványt, a börtöcöket és ágyuszekereket, összesen hétezer darabot, a magán-ipar fogja szá litani, kétezer állványt pedig a fegyvergyár készít. — Az új lövegek, melyek Uchatius föltalált és melyek a Németországban gyártottaknál háromakkora erővel működnek és még sem kerülnek többé amazoknál, a magánipar által készítették; a megrendeléseknél nagy tekintet van arra, hogy azoknak legalább is egyharmada Magyarországon teljesíttessék. A golyókat, melyekre hazánkban több alkalmas gyár van, még nagyobb mennyiségben fogják Magyarországon készíttetni.

Felelős szerkesztő: **Kalinyi Zsigmond.**

Egy jó karban levő könnyű

K O C S I

jutányos áron eladó.

Dr. Balassa Péter.

H I R D E T É S E K.

Pályázati hirdetés.

Szentes városánál lemondás folytán üresedésbe jött s 500 forint évi fizetéssel, szabad lakással, az eladott facsemeték és kerti növények árának 10 száztőljával díjazott

kertészi állomásra

a pályázat ezennel megnyitván; — pályázni kívánók fölhivattak: hogy szabályszerűleg fölszerelt folyamodványaik, — melyekhez erkölcsi önviseletükről, eddigi szolgálatukról és szakképzettségükről szóló hiteles bizonyítványok csatolandók, — f. évi april hó 1-ső napjáig Szentes város polgármesteri hivatalához beadni el ne mulasszák.

Kelt Szentes város képviselő-testületének 1876. évi március 2-án tartott közgyűléséből.

Jegyzette:

Cicatricis Pál, főjegyző.

HIRDETMÉNY.

A Szentes város tulajdonához tartozó ugynevezett Széchényi kertbe, a Kurcán keresztül, egy 85-342 méter hosszú és 2-844 méter széles töltésen szükségeltető járda, hid- és korlát fölépítése tárgyában tartandó nyilvános árlejtési határidőül folyó hó 27-ik napjának délelőtti 9 órájára tüzetett ki, mire a vállalkozni kívánók, a köműves munkára 67, az ácsmunkára pedig 25 frt. tizszáztólí bántapénzzel ellátva, alulírott hivatalos helyiségében megjelenni — hol az árlejtési föltételek addig is megtekinthetők — ezennel fölhivattak.

Szentesen, 1876. március 10.

Honthy László,

h. tanácsnok.

Fürdői jelentés.

Gőzfürdő férfiak részére:

szerdán és szombaton, reggeli 5 órától déli 12 óráig.

Gőzfürdő nők részére:

szerdán és szombaton délután.

Kádas fürdő:

szerdán, csütörtökön, szombaton és vasárnap délelőtt és délután.

A jelen fürdői évad megnyitából ajánlom a tisztelt közönség figyelmébe jól berendezett gőzfürdömet.

Purjesz Náthán,

füüd-bérlő.

Ujjonnan épült

H Á Z A M

I. t. 307. szám alatt, szabad kézből

eladó, vagy bérbe kiadó.

Sonnenfeld S.

Gyepszéna eladás.

A szentesi rom. kath. plébánia lapistói tanyáján, 6 boglyából álló, kitűnő minőségű, mult évi terméstí

gyepszéna,

kedvező föltételek mellett eladó. — A venni szándékozók értekezhetnek Pintér Jánosnál. Kisér, IV. t. 275. sz. alatt.

Van szerencsém a n. é. közönség

becses tudomására hozni, miszerint

szabó üzletemet

megnyitottam; készítek mindennemű, ó- és új divat szerinti férfi öltözeteket a legjutányosabb árért. — A n. é. közönség pártfogását kérve, maradok

Varga Albert.

Lakásom: III. t. 331. sz. a. van.

Meghívás.

A Szentes-vidéki takarékpénztár t. részvényes tagjait a f. évi april hó 2-án (vasárnap) délelőtt 10 órakor a reform. egyház tanácstermében tartandó

rendkívüli közgyűlésre

tisztelettel meghívja

a választmány.

Tárgysorozat:

1. az alapszabályok módosítása.
2. közgyűlési elnök és alelnök
3. igazgató, aligazgató és hat igazgatósági tag és
4. a fölügyelő bizottság öt tagjának

Kivonat az alapszabályokból.

18. § A részvényes, ki szavazni kíván, az igazolványt a közgyűlést megelőző 8 nap alatt a hivatal helyiségében átveheti, ha magát saját nevére irt részvényt nyel igazolta.

19. § Minden részvény egy szavazatra jogosít, 10-nél többet nem gyakorolhat senki, sem saját személyében, sem meghatalmazás útján, bármennyi legyen is részvényeinek száma.

Ats és társai

női divat és kész ruhák raktára,

Budapesten, Szervita-tér 6. szám.

Bátorkodunk a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, miszerint a tavaszi idényre való divat kelmék, párizsi Modell Costume-dolmány, paletot-gallérok stb. stb. megérkeztek és raktárunkban, nagyválasztékban, a legjobb minőségben a legolcsóbb árak mellett kaphatók.

Egyszersmind megemlítjük, hogy a ruhák készítése saját vezetéstünk alatt a legújabb párizsi divat szerint történik; nemkülönben kiházasításhoz szükséges egész készlet minta-szeleteket készségeken küldünk.